

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

การปรับปรุงกระบวนการขึ้นผิวชิ้นส่วนนาฬิกาข้อมือด้วยไฟฟ้า Improving Electroplating Process of Wrist Watch Parts

ปวีณ์ สามงามน้อย^{1,*} ทิวา พุทธโคตร¹ ภาณุพงษ์ สุทธิรักษ์¹ สรรัตน์ วงศ์ศรีษะ²,
ชานนท์ มูลวรรณ¹ ชัยพล ผ่องผลีศala¹ สมภพ ทิมดิษฐ์¹ และ ประยูร สุรินทร์¹

¹สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Pawee Samngamnoi^{1,*}, Tiwa Puttakot¹, Phanuphong Sutthirak¹, Saharat Wongsrisa²,
Chanon Moolwan¹, Chaipol Pongpleesarn¹, Somphob Timdit¹, Prayoon Surin¹

¹ Department of Industrial Engineering Technology, Faculty of Engineering, Kasem Bundit University

² Department of Sustainable Industrial Engineering Management, Faculty of Engineering,

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

E-mail^{1*}: s.pawee@hotmail.co.th E-mail²: saharat_w@hotmail.com

บทคัดย่อ

กระบวนการผลิตที่ต้องการปรับปรุงคุณภาพเป็นขั้นตอนการขึ้นผิวชิ้นส่วนนาฬิกาข้อมือด้วยไฟฟ้า ประยุกต์ใช้เทคนิคซิกซ์ ชิกม่า (Six sigma) ใช้การวิเคราะห์ที่ดีอะแกรมสาเหตุและผล (Cause and effect diagram) และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผล กระบวนการต่อคุณภาพ (Failure mode and effect analysis, FMEA) เพื่อลดปัญหาคราบที่ผิวชิ้นงาน (Stains on plates) ชิ้นงานบิดงอ (Bending of plates) และผิวชิ้นงานที่เคลือบด้วยนิกเกิลลอก (Nickel on plate peeling) พบสาเหตุสำคัญ จากแท่งทั้งตัวนำไฟฟ้าที่รูปร่างและขนาดที่ไม่เหมาะสม ตำแหน่งและ การเคลื่อนที่ของตาข่ายพลาสติกและอัตราส่วนสาร ชุบไม่เหมาะสม ทำการปรับปรุงโดยการเพิ่มรัศมีส่วนโค้งของแท่งตัวนำไฟฟ้าจาก 20 mm. เป็น 30 mm. ลดขอบความ หนาของแท่งตัวนำไฟฟ้าลงจาก 1.0 mm. เป็น 0.5 mm. ปรับตำแหน่งตาข่ายพลาสติกจาก 1.25 mm. เป็น 1.50 mm. ปรับระบบการเคลื่อนที่แบบหมุนของตะกร้าบรรจุชิ้นงานให้อยู่ในช่วงความถี่ 285 – 425 Hz ปรับอัตราส่วนสารชุบนิกเกิล ให้มีความเข้มข้นของคลอไรด์ นิกเกิล และกรดบอริกเป็น 45, 55 และ 45 g/l ตามลำดับ และเพิ่มความถี่ในการรักษา คุณภาพสารชุบเป็น 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลงานวิจัยปรากฏว่า สามารถลดชิ้นงานเสีย (Defects) จาก 19,924 ชิ้นในหนึ่ง ล้านชิ้น เป็น 5,416 ชิ้นในหนึ่งล้านชิ้น หรือลดลงร้อยละ 86.4 ส่งผลต่อการลดต้นทุนชิ้นงานเสียเป็นเงินประมาณ 180,486 บาท

คำสำคัญ: ชิ้นงานเสีย ผิวเคลือบนิกเกิล การขึ้นผิวด้วยไฟฟ้า นาฬิกาข้อมือ ซิกซ์ ชิกม่า

Abstract

The electroplating of wrist watch part is improved quality by applying six sigma techniques, cause and effect diagrams and failure mode and effect analysis (FMEA) to reduce the defects of stains on plates, bending of plates and nickel on plate peeling. The important causes of defects are unsuitable shape and size of power distribution system, inapplicable position and movement of the plastic mesh and unsuitable the plating ratio. Improved by increasing the arc radius of electrode from 20 mm. to 30 mm. and reducing the thickness of electrode from 1.0 mm to 0.5 mm. Adjust the plastic net position from 1.25 mm. to 1.50 mm. Adjust the rotating system of the basket to be in the frequency range 285 - 425 Hz.

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
 วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

Adjust the ratio of nickel plating to the concentration of chloride nickel and boric acid to 45, 55 and 45 g/l respectively and increase frequency maintaining of plating solution once a week. The results of improvement show that reduce defects from 19,924 ppm to 5,416 ppm or 86.4%. The cost decrease approximately 180,486 baht.

Keywords: Defect, Nickel coating, Electroplating, Wristwatch, Six Sigma

1. บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันเทคโนโลยีการเคลือบผิวชั้นส่วนนาฬิกาเข้ามามีบทบาทต่อการผลิตนาฬิกา ซึ่งเป็นสินค้าในชีวิตประจำวัน เครื่องมือและเครื่องใช้ถูกพัฒนาให้ทันสมัยด้วยเทคโนโลยี สมัยใหม่เพื่อเพิ่มความปลอดภัย ความสะดวกต่อการใช้งาน ขึ้นกับเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต การใช้งานที่มีการปรับเปลี่ยน รูปลักษณ์ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีรวมทั้งนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology, IT) มาใช้งาน

นาฬิกาข้อมือเป็นสินค้าที่มีการพัฒนาคุณภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้อุตสาหกรรมนาฬิกาแบบเดิมและนาฬิกาอัจฉริยะ (Smart watch) มีการแข่งขันกันสูง [1] ดังนั้นอุตสาหกรรมการผลิตนาฬิกาแบบเดิมจึงต้องนำเสนอจุดเด่นด้านรูปทรง ขนาด ความเป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน ขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญในการผลิตขึ้นส่วนนาฬิกาข้อมือคือกระบวนการชุบเพรานอกจากจะทำให้นาฬิกาเกิดความสวยงามแล้ว ยังเป็นการป้องกันการผุกร่อน (Anti - corrosion) และยืดอายุการใช้งานของขั้นส่วนนาฬิกา [2] กระบวนการชุบผิวมีขั้นตอนที่ไม่แน่นอน จากวิธีการผลิตไม่มีความผันแปรของเครื่องจักรกล เนื่องไปในการผลิตที่เกิดจากการใช้ประสบการณ์และความชำนาญของผู้ปฏิบัติงานเนื่องจากเป็นกระบวนการปรัชญาไฟฟ้าเคมีที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า เมื่อขั้นตอนอื่นๆ [3] และชุบขั้นงานพร้อมกันครั้งละหลายพันชิ้น ถ้าสินค้าที่ผลิตออกมาไม่ได้คุณภาพตามที่ต้องการจะทำให้เกิดการสูญเสียทั้งต้นทุนวัสดุ แรงงาน เวลาที่ใช้ในการผลิต การซ่อมงาน (rework) หรือการผลิตใหม่ ดังนั้น การปรับปรุงและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้มีประสิทธิภาพ จะเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันกับผู้ผลิตสินค้ารายอื่น

เทคนิคชิกซ์ ชิกมา เป็นวิธีหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิต ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อลดความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในกระบวนการ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดและมีความสูญเสียไม่เกิน 3.4 หน่วยในล้านหน่วย โดยใช้หลักการทางสถิติ เพื่อลดความไม่แน่นอน (Variation) และ

ปรับปรุงขีดความสามารถในการทำงานให้ได้ตามเป้าหมาย ที่กำหนด เทคนิคชิกซ์ ชิกมา ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างกว้างขวาง [4 - 5] เช่น การปรับปรุงกระบวนการเคลือบด้วยไฟฟ้าเคมีของการผลิตวงจรไฟฟ้ารวมด้วยการลดของเสียจากการวิเคราะห์หาสาเหตุด้วยไ/doylegram สาเหตุและผล และ FMEA พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดของเสีย มาจากสิ่งปั่นปี้อ่อนในสารเคมี ขั้นตอนการทำงาน การบำรุงรักษาเครื่องจักร และพารามิเตอร์ที่ใช้ในการผลิตไม่เหมาะสม หลังปรับปรุงน้ำยาเคลือบ ขั้นตอนการปฏิบัติงานรวมทั้งการบำรุงรักษาเครื่องจักร สามารถลดของเสียประเภทโลหะส่วนกิน ความหนาของดีบุกไม่ตรงตามที่กำหนด และไม่ผ่านการทดสอบ solderability test ลงเหลือ 5%, 0.3% และ 0.05% ตามลำดับ [5] การลดของเสียจากการกระบวนการชุบโครเมียม โดยประยุกต์ใช้วิธีการชิกซ์ ชิกมา โดยกำหนดปัญหาด้วยแผนภูมิพาราโตคือ การเกิดเม็ดหรือตามดบนผิวชิ้นงาน แล้ววิเคราะห์หาสาเหตุด้วยไ/doylegram สาเหตุและผล แล้วนำมาเขียนโยงกับค่าระดับความเสี่ยงจากการวิเคราะห์ FMEA เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุที่น่าจะมีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งได้แก่ วิธีการล้างชิ้นงาน ค่า pH ของปอนิกิลเจ้า อุณหภูมิของบ่อนิกิลเจ้า และความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้า ทำการปรับปรุงด้วยการออกแบบการทดลองหาสาขาวิชาที่เหมาะสม และเพื่อควบคุมตัวแปรต่างๆ จึงจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน สามารถลดการเกิดของเสียได้ 82% [6] การปรับปรุงกระบวนการชุบผิวด้วยไฟฟ้าของชิ้นส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดการนำชิ้นงานกลับมาซ้อม ด้วยการวิเคราะห์หาสาเหตุด้วยไ/doylegram สาเหตุและผล และออกแบบการทดลองเพื่อหาสาขาวิชาที่เหมาะสมในการขัดผิวและการชุบ หลังการหาสาขาวิชาที่เหมาะสมสำหรับการขัดผิวและการชุบไม่ปรากฏชิ้นงานที่ต้องนำกลับมาซ้อม [7] เป็นต้น

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ปรับปรุงกระบวนการชุบผิวชิ้นงานด้วยไฟฟ้าเคมี ให้มีระบบการตรวจสอบคุณภาพเป็นมาตรฐาน โดยกำหนดปัญหา วิเคราะห์สาเหตุจาก การเลือกใช้เครื่องมือคุณภาพและประยุกต์เทคนิคชิกซ์ ชิกมา

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
 วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

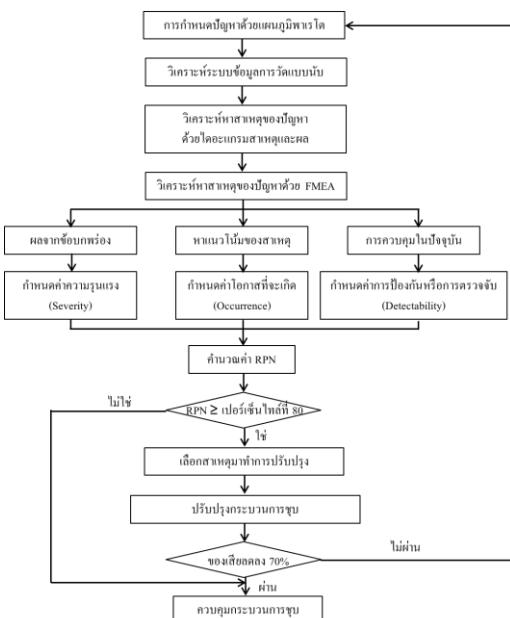
เพื่อตรวจสอบคุณภาพในสถานีงานชุมชนพิโลหะ เพื่อลดชั้นงานเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการชุบลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. วิธีการวิจัย (Methodology)

ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยตามแนวทางของซิกซ์ชิกม่า แสดงดังรูปที่ 1 สามารถแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดปัญหาด้วยแผนภูมิพาร์โต ด้วยการนำปริมาณขั้นงานเสียที่เกิดขึ้น 6 ลักษณะได้แก่ การเกิดคราบที่ผิวชิ้นงาน ชิ้นงานบิดงอ ผิวชิ้นงานที่เคลือบด้วยนิเกิลออกขนาดของชิ้นงานไม่ตรงตามที่กำหนด ชิ้นงานมีเศษครีบที่ผิว และชิ้นงานเสียเนื่องจากลักษณะอื่นๆ มาสร้างเป็นแผนภูมิพาร์โต แล้วใช้หลัก 80/20 ในการทำหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแก้ไขก่อน

2.2 วิเคราะห์ระบบข้อมูลการวัดแบบนับ โดยวิเคราะห์ระบบการวัดของพนักงานตรวจสอบคุณภาพชิ้นส่วนนาฬิกาข้อมือ ด้วยการเปรียบเทียบผลการตัดสินใจระหว่างชิ้นงานที่ดีและชิ้นงานเสียในลักษณะต่างๆ ของพนักงาน

รูปที่ 1 แผนภาพโดยรวมของการดำเนินงานวิจัย

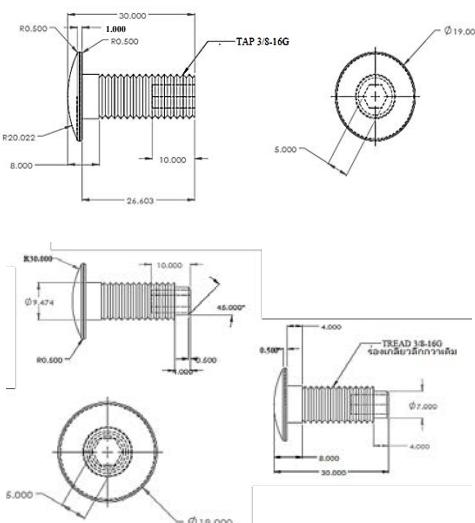
2.3 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ด้วยไ/doe แกรมสาเหตุและผล และการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ (Failure mode and effect analysis, FMEA) แล้วประเมินค่าตัวเลขลำดับความสำคัญ (Risk Priority Number, RPN) หลังจากนั้นคัดเลือกสาเหตุที่มีค่า RPNมากกว่าค่า RPN ของเปอร์เซ็นต์ไทย 80 เพื่อกำหนดเป็น

สาเหตุที่ต้องทำการแก้ไข

2.4 ปรับปรุงกระบวนการชุบ

2.4.1 ปรับปรุงรูปร่างและขนาดของแท่งตัวนำไฟฟ้าโดยการเพิ่มรัศมีส่วนโถ้งจาก 20 mm. เป็น 30 mm. ลดขอบความหนาลงจาก 1.0 mm. เป็น 0.5 mm. ดังแสดงในรูปที่ 2

2.4.2 ปรับตำแหน่งแท่งข่ายแพลติกจาก 125 mm. เป็น 150 mm.

รูปที่ 2 แบบแปลน ก) แท่งตัวนำไฟฟ้าเดิม และข) แท่งตัวนำไฟฟ้าใหม่

2.4.3 ปรับระบบการเคลื่อนที่แบบหมุนของแทกร้าบรุจุชิ้นงานโดยหาบอชูที่ตั้งกร้าบรุจุชิ้นงานหมุนได้ดี คือ หมุนอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีการหยุดหมุนเป็นช่วงๆ แล้ววัดค่าความถี่ด้วยเครื่องวัดความสั่นสะเทือน (Vibration Meter) ภายใต้บอชู เพื่อกำหนดเป็นค่ามาตรฐานในการตั้งความถี่ของบอชู

2.4.4 การปรับตั้งค่า Dosing pump ให้จ่ายสารเคมีเข้าสู่บอชูในปริมาณที่ถูกต้อง ด้วยการสอบเทียบปริมาณการจ่ายสารเคมีจริงกับปริมาณที่ตั้งค่าไว้

2.4.5 ปรับอัตราส่วนสารชุบบันกิล โดยการหาความเข้มข้นของคลอไรด์ นิเกิล และกรดบอริกที่เหมาะสมกับน้ำยาชุบบันกิล ด้วยการทดลองอัลล์เซลล์เซลล์ตั้งตารางที่ 1 ที่อุณหภูมิ 56°C pH 4.5–5.0 กระแสไฟฟ้า 3.5 A ใช้เวลา 2 min

2.4.6 ปรับความถี่ในการรักษาคุณภาพสารชุบเป็น 1 ครั้งต่อสัปดาห์

ตารางที่ 1 การทดลองหาความเข้มข้นนิเกิล คลอไรด์ และ

กรดบอริก ที่เหมาะสมกับสารชุบบันกิล

ตัวอย่างที่	[Cl] (g/l)	[Ni] (g/l)	[H ₃ BO ₃] (g/l)
1	45	60	45

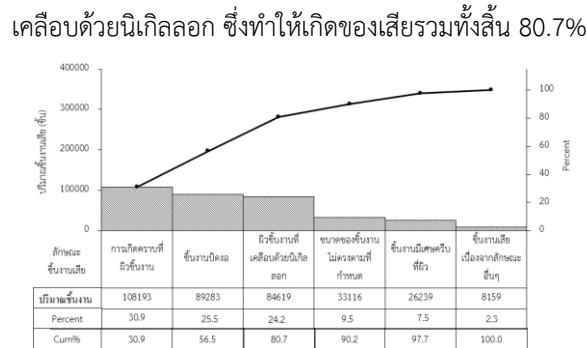
การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่วมเกล้า

2	40	60	45
3	35	60	45
4	30	60	45
5	25	60	45
6	20	60	45
7	[Cl] ที่ให้ผล การรุบ ที่ดีที่สุด	55	45
8		50	45
9		45	45
10		40	45
11		[Ni] ที่ให้ผล การรุบ ที่ดีที่สุด	40
12		การรุบ ที่ดีที่สุด	35

2.5 ควบคุมกระบวนการธุบซึ่งเป็นมาตรการป้องกัน และการสร้างระบบควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหาเกิดขึ้นซ้ำๆ

3. ผลการวิจัยและอภิปรายผล (Results and discussions)

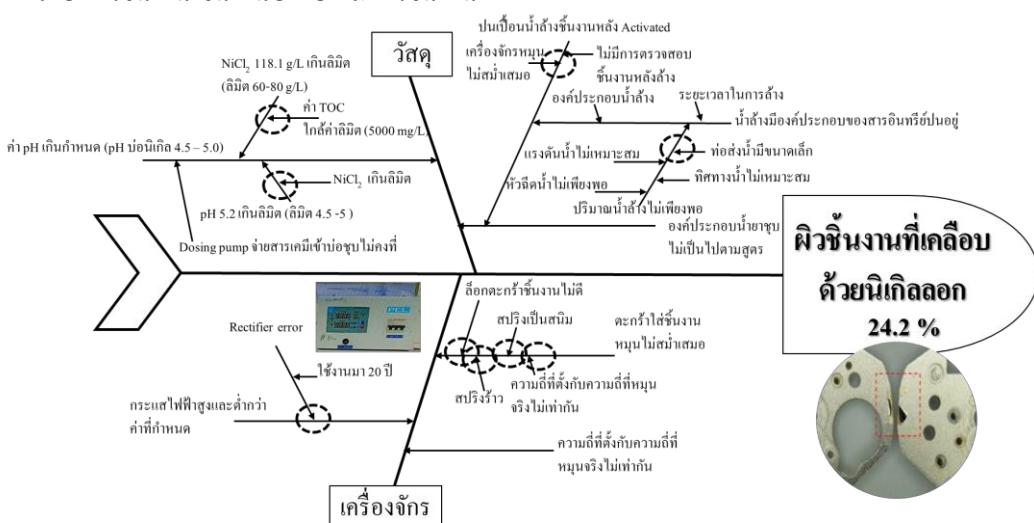
3.1 ปัญหาของกระบวนการธุบคุ์ที่ต้องดำเนินการแก้ไขจากแผนภูมิพาร์โตรดังรูปที่ 3 พบว่าชั้นงานเสียส่วนใหญ่มาจากการควบคุมที่ผิดวิธีงาน ชั้นงานบิดงอ และผิดวิธีงานที่

รูปที่ 3 แผนภูมิพาร็อตแสดงข้อบกพร่องของ
ชั้นส่วนน้ำผึ้งก้าวที่เสียในขั้นตอนการซุบ

3.2 จากผลการวิเคราะห์ระบบข้อมูลการวัดแบบนับ พบว่า พนักงานทุกคนทำแบบทดสอบสูญต้องทั้งหมด แสดงว่า พนักงานตรวจสอบมีความเที่ยงตรงและแม่นยำในการทำงาน

3.3 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาคราวที่ผิวชั้นงานชั้นงานปิดง แล ผิวชั้นงานที่ เคลือบด วยนิกелиลอกด วย โลหะแกรมสาเหตุและผลแสดงในรูปที่ 4 - 6 โดยสาเหตุที่วงศดาย เส้นประสีดabeเป็นสาเหตุที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่าส่งผลต่อ ปัญหา ภายหลังการนำสาเหตุมาระเบิดค่า RPN ด วย FMEA

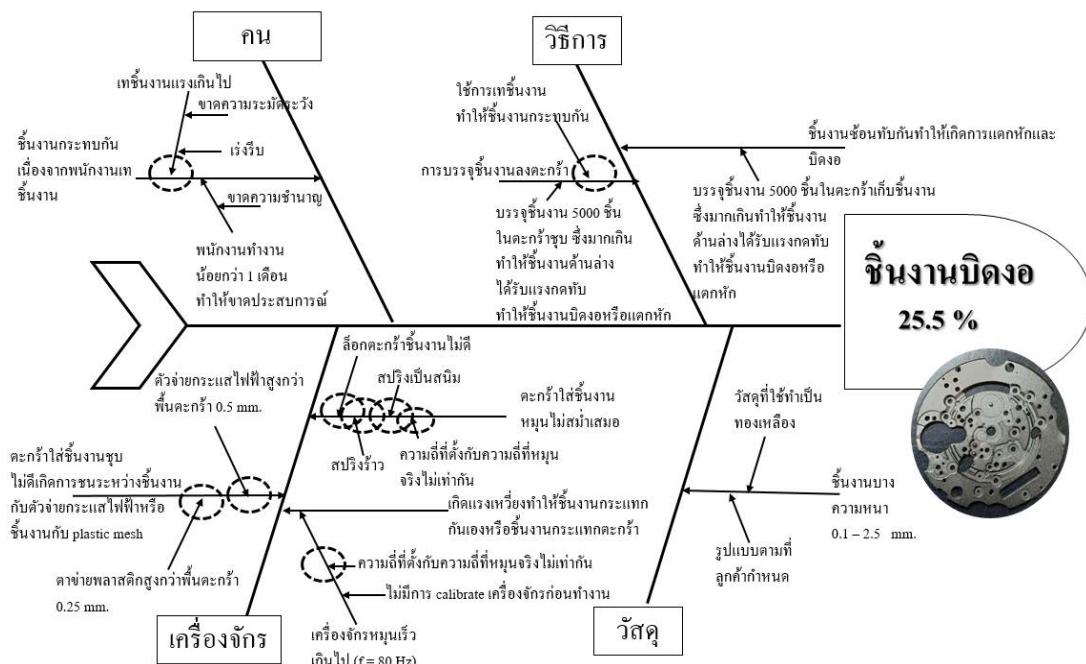
รูปที่ 4 “ໂດະແກຣມສາເຫດແລະ ພຸລແສດງສາເຫດໃນການເກີດປັ້ງທາງວິຊົ່ງຈາກທີ່ເຄີຍອືບດ້ວຍນິເກລລອກ”

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ FMEA ของปัจมุหาริเวช์งานที่เคลือบด้วยนีเกลลอกาง

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

ลักษณะ ข้อบกพร่อง	แนวโน้มของผล จากข้อบกพร่อง	SEV	แนวโน้มของสาเหตุ	OCC	การควบคุมในปัจจุบัน		DET	RPN
					ป้องกัน	ตรวจจับ		
ผิวขึ้นงานที่ เคลือบด้วย นิเกลโลก	ไม่สามารถถอด ขึ้นงานให้กับ ลูกค้าได้ แต่ หน้าที่ของ ขึ้นส่วนน้ำพิกา สามารถใช้งาน ได้ตามปกติ	8	ท่อส่งน้ำมีขนาดเล็ก	4	ไม่มี	ไม่มี	10	320
			ค่า TOC ใกล้ค่าลิมิต	8	วิเคราะห์ทุกเดือน	ไม่มี	10	640
			NiCl ₂ เกินลิมิต	8	วิเคราะห์ทุกเดือน	ไม่มี	10	640
			Dosing pump จ่าย สารเคมีเข้าบ่อชูป์ไม่คงที่	8	ไม่มี	ไม่มี	10	640
			ล็อกตะกร้าขึ้นงานไม่ดี	3	ตรวจสอบการล็อก	ไม่มี	6	144
			สปริงเป็นสนิม	2	การบำรุงรักษา	ตามเวลา	7	112
			สปริงร้าว	2	การบำรุงรักษา	ตามเวลา	7	112
			ความถี่ที่ตั้งไว้ให้ตะกร้าบรรจุ ขึ้นงานหมุนกับความถี่ที่วัด ค่าจริงไม่เท่ากัน	10	ไม่มี	ไม่มี	10	800
			ความคลาดเคลื่อนของ เครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า	1	การบำรุงรักษา	ไม่มี	10	80

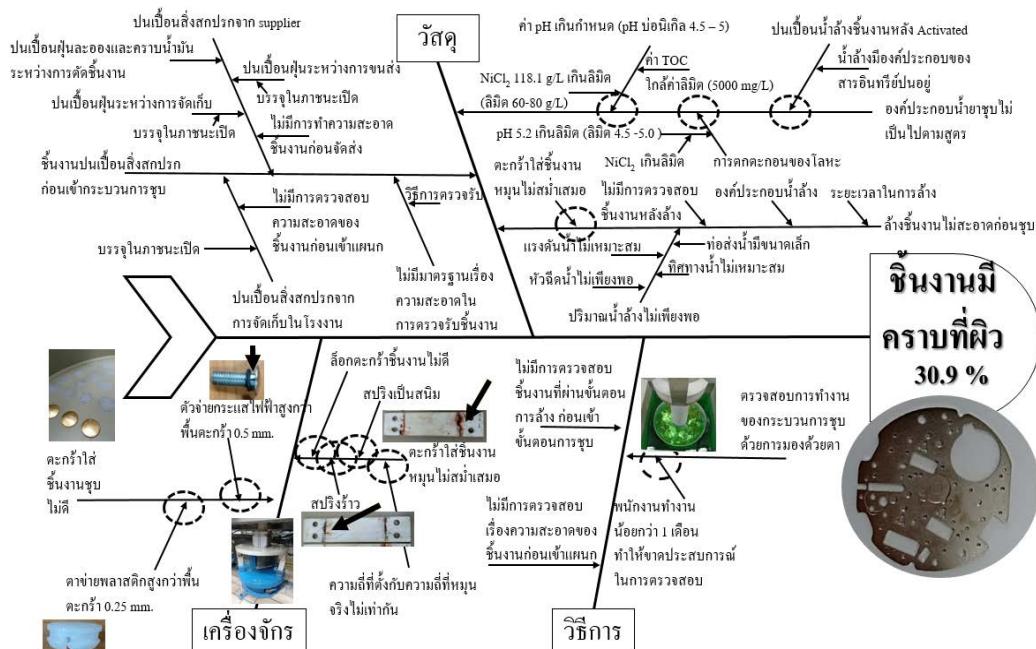
รูปที่ 5 ไดอะแกรมสาเหตุและผลแสดงสาเหตุในการเกิดปัญหาขึ้นงานบิดงอ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ FMEA ของปัญหาขึ้นงานบิดงอ

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตรัมภ៌ក្រោម

ลักษณะ ข้อบกพร่อง	แนวโน้มของผล จากข้อบกพร่อง	SEV	แนวโน้มของสาเหตุ	OCC	การควบคุมในปัจจุบัน		DET	RPN
					ป้องกัน	ตรวจจับ		
ขึ้นงาน บิดงอ	ไม่สามารถส่ง ขึ้นงานให้กับ ลูกค้าได้ เนื่องจากหน้าที่ ของขึ้นส่วน นาฬิกาไม่ สามารถใช้งาน ได้ตามปกติ	8	ขาดความระมัดระวัง	2	ฝึกอบรม	ไม่มี	1	16
			เร่งรีบ	2	ฝึกอบรม	ไม่มี	1	16
			การเหล็ขึ้นงานทำให้ ขึ้นงานกระแทกกัน	2	เทคนิคใน ระดับต่ำ	ไม่มี	2	32
			แท่งตัวนำไฟฟ้าสูงกว่า พื้นตะกร้า 0.5 mm	10	ไม่มี	ไม่มี	10	800
			ตัวเข้าyle plastic สูงกว่า พื้นตะกร้า 0.25 mm.	10	ไม่มี	ไม่มี	10	800
			ล็อกตัวกระซิบขึ้นงานไม่ดี	3	ตรวจสอบการล็อก	ไม่มี	6	144
			สปริงเป็นสนิม	2	การบำรุงรักษา	ตามเวลา	7	112
			สปริงร้าว	2	การบำรุงรักษา	ตามเวลา	7	112
			ความถี่ที่ตั้งให้หัวตัวกระซิบ บรรจุขึ้นงานหมุนกับ ค่าที่วัดจริงไม่เท่ากัน	10	ไม่มี	ตามเวลา	10	800

รูปที่ 6 ไดอะแกรมสาเหตุและผลแสดงสาเหตุในการเกิดปัญหาคราบที่ผิวขึ้นงาน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ FMEA ของปัญหาคราบที่ผิวขึ้นงาน

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
 วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

ลักษณะ ข้อบกพร่อง	แนวโน้มของผล จากข้อบกพร่อง	SEV	แนวโน้มของสาเหตุ	OCC	การควบคุมในปัจจุบัน		DET	RPN
					ป้องกัน	ตรวจจับ		
การเกิด คราบที่ ผิวชิ้นงาน ไม่สามารถถอด ชิ้นงานให้กับ [*] ลูกค้าได้ แต่ หน้าที่ของ ชิ้นส่วนนาฬิกา [*] สามารถใช้งาน ได้ตามปกติ	ไม่สามารถถอด ชิ้นงานให้กับ [*] ลูกค้าได้ แต่ หน้าที่ของ ชิ้นส่วนนาฬิกา [*] สามารถใช้งาน ได้ตามปกติ	7	NiCl ₂ เกินลิมิต	8	วิเคราะห์ทุกเดือน	ไม่มี	10	560
			ค่า TOC ใกล้ค่าลิมิต	8	วิเคราะห์ทุกเดือน	ไม่มี	10	560
			น้ำยาเม็ดสารอินทรีย์ปนอยู่ [*]	8	ไม่มีการป้องกัน	ไม่มี	10	560
			แท่งตัวนำไฟฟ้าสูงกว่าพื้น ตะกร้า 0.5 mm.	10	ไม่มีการป้องกัน	ไม่มี	10	700
			ตัวข่ายพลาสติกสูงกว่า พื้นตะกร้า 0.25 mm.	10	ไม่มีการป้องกัน	ไม่มี	10	700
			ล็อกตะกร้าชิ้นงานไม่ดี	3	ตรวจสอบก่อนทำงาน	ไม่มี	6	126
			สปริงเป็นสนิม	2	การบำรุงรักษา	ไม่มี	7	98
			สปริงร้าว	2	การบำรุงรักษา	ไม่มี	7	98
			ความถี่ที่ตั้งให้ตะกร้า บรรจุชิ้นงานหมุนกับ [*] ค่าที่วัดจริงไม่เท่ากัน	10	ไม่มีการป้องกัน	ไม่มี	10	700
			พนักงานขาดประสบการณ์	1	มีการฝึกอบรม	ไม่มี	1	7

ดังตารางที่ 1-3 สามารถเลือกสาเหตุที่ต้องทำการแก้ไขได้ดังนี้

- 1) แท่งตัวนำไฟฟ้าสูงกว่าพื้นตะกร้าใส่ชิ้นงาน 0.50 mm.
- 2) ตำแหน่งตัวข่ายพลาสติกสูงกว่าพื้นตะกร้าบรรจุ
ชิ้นงาน 0.25 mm.
- 3) ความถี่ที่ตั้งให้ตะกร้าบรรจุชิ้นงานหมุนกับความถี่ที่
วัดค่าจริงไม่เท่ากัน

4) Dosing pump จ่ายสารเคมีเข้าป้องชุบไม่คงที่
5) ความเข้มข้นนิเกิลคลอร์ไนเตรตเกินลิมิต 60 – 80 g/l
6) ค่าสารอินทรีย์ทั้งหมดในน้ำยาชุบนิเกิลใกล้ค่าลิมิต
5000 g/l

3.4 ผลการปรับปรุงกระบวนการชุบผิว

3.4.1 ผลการปรับปรุงร่างและขนาดของแท่งตัวนำไฟฟ้า
และปรับตำแหน่งตัวข่ายพลาสติกแสดงในรูปที่ 7 พบว่า^{*}
แท่งตัวนำไฟฟ้าและตัวข่ายพลาสติกอยู่ในระนาบเดียวกับ
พื้นตะกร้าบรรจุชิ้นงาน ดังนั้นมีอัตราการหลุดร่องรอยน้ำยาชุบมากขึ้น
ชิ้นงานจะเกิดการเคลื่อนที่ผ่านแท่งตัวนำไฟฟ้าและตัวข่าย
พลาสติกไปได้ด้วย ไม่ติดค้างอยู่บริเวณขอบของแท่งตัวนำไฟฟ้า
และตัวข่ายพลาสติก ซึ่งจะไม่ทำให้ชิ้นงานได้รับกระแสไฟฟ้า
มากเกินไปจนเกิดชิ้นงานไหม้ หรือทำให้เกิดการชนกันของ
ชิ้นงานทำให้ชิ้นงานบิดออก อีกทั้งแท่งตัวนำไฟฟ้าที่มีรัศมี
ความกว้างที่น้อยกว่าจะมีความชันมากกว่า ส่งผลให้ชิ้นงาน
การเคลื่อนที่ผ่านได้ยากกว่า [8-9]

รูปที่ 7 แท่งตัวนำไฟฟ้าที่ออกแบบใหม่ และตัวข่ายพลาสติก
ประกอบเข้ากับตะกร้าใส่ชิ้นงาน

3.4.2 จากการหาบ่อชุบที่ทำให้ระบบการเคลื่อนที่
แบบหมุนของตะกร้าบรรจุชิ้นงานที่หมุนอย่างสม่ำเสมอ
ไม่หยุดหมุนเป็นช่วงๆ คือบ่อ DI spray rinse โดยมีความถี่
285-425 Hz ซึ่งภายหลังการปรับความถี่ของบ่อชุบทุกบ่อ^{*}
ให้อยู่ในช่วงความถี่ตั้งกล่าว พบว่า การหมุนของตะกร้า
บรรจุชิ้นงานในบ่อชุบทุกบ่อหมุนอย่างสม่ำเสมอ

3.4.3 ผลการสอบเทียบการทำงานของ Dosing pump
พบว่า ภายหลังการสอบเทียบปั๊มทุกตัวสามารถจ่ายสารเคมี
เข้าสู่บ่อชุบได้ตรงตามค่าที่ต้องการ

3.4.4 ผลการทดลองหาความเข้มข้นของคลอร์ไนเตรตที่
เหมาะสมสำหรับกระบวนการชุบด้วยการทดสอบยัลล์เซลล์
แสดงในรูปที่ 8 แผ่นยัลล์เซลล์ที่ชุบด้วยความเข้มข้น
ของคลอร์ไนเตรต 40, 35, 30, 25 และ 20 g/L จะเกิดการเคลื่อน
ไม่ติดในช่วงความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าต่ำ (บริเวณที่
วงกลมเส้นปะ) เนื่องจากคลอร์ไนเตรตจะทำหน้าที่ให้เกิดที่อยู่ที่

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

ข้อบากคลายออกมานในสารชุบ และช่วยเพิ่มการนำไฟฟ้าของสารชุบ ดังนั้นถ้าปริมาณคลอร์ไรด์ในสารชุบน้อยจะทำให้การละลายนิเกิลที่ข้าวบัวไม่ดี มีปริมาณนิเกิลในสารชุบน้อยซึ่งการทดสอบด้วยหัลล์เซลล์แผ่นทดสอบที่อยู่ใกล้ข้าวบัว (ความหนาแน่นของกระแสสูง) จะมีการเคลือบที่หนากว่าและบางลงในจุดที่ห่างจากข้าวบัว (ความหนาแน่นของกระแสต่ำ) ดังนั้นมีอิเวลาในการชุบท่ำกัน สารชุบที่มีปริมาณนิเกิลน้อยกว่าจะเกิดการเคลือบผิวในบริเวณที่มีความหนาแน่นของกระแสต่ำในปริมาณน้อยจนไม่สามารถสังเกตได้ ซึ่งเป็นไปตามกฎข้อที่ 1 ของพาราเดย์ ที่กล่าวว่าการใช้กระแสไฟฟ้าน้อยๆ แต่ใช้เวลาชุบนานๆ หรือใช้กระแสไฟมากๆ แต่ใช้เวลาต่ำๆ จะได้โลหะที่ไปเกาะที่ข้าวบัวในปริมาณเท่ากัน [7, 10-11] และที่ความเข้มข้นของคลอร์ 30, 25 และ 20 g/L แผ่นหัลล์เซลล์เกิดการลอกของนิเกิลที่ความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าสูง (บริเวณที่วงกลมเส้นทึบ) ดังนั้นความเข้มข้นของคลอร์ 45 g/L เกิดการชุบที่ดีที่สุดจึงเลือกเป็นค่าความเข้มข้นที่เหมาะสมกับสารชุบ

ผลการทดลองหาความเข้มข้นของนิเกิลที่เหมาะสมแสดงในรูปที่ 8ก, 8ช – 8ญ ความเข้มข้นของนิเกิล 50, 45 และ 40 g/L จะเกิดการเคลือบไม่ติดบนแผ่นหัลล์เซลล์ในช่วงความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าต่ำ (วงกลมเส้นทึบ) เนื่องจากน้ำยาชุบมีปริมาณนิเกิลลดลงจึงเกิดการเคลือบนิเกิลที่บริเวณที่มีความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าต่ำได้น้อยจนไม่สามารถสังเกตเห็นดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลการชุบที่วงกลมเส้นหักกับน้ำยาชุบที่มีความเข้มข้นของนิเกิล 60 และ 55 g/L เกิดการชุบที่ดีและไม่เกิดการลอกของนิเกิล ไม่มีจุดกพร่องบนชิ้นงาน และไม่มีคราบบนผิวชิ้นงาน

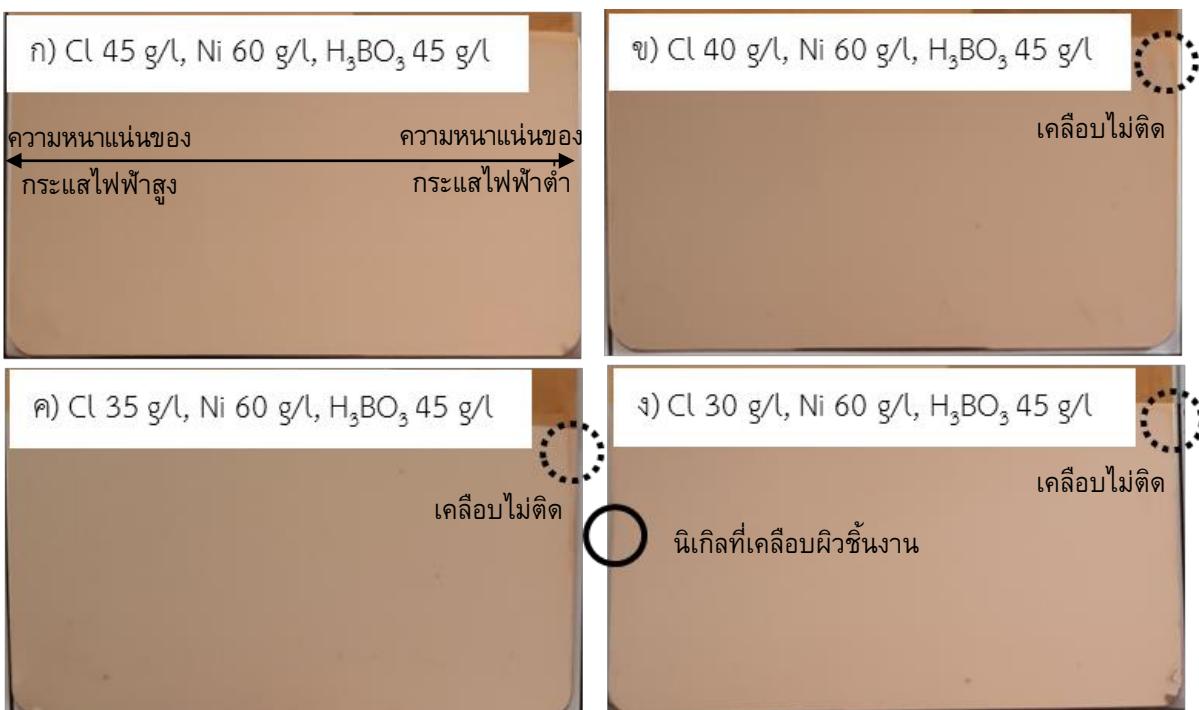
ดังนั้นจึงเลือกความเข้มข้นของนิเกิลที่ 55 g/L เป็นค่าความเข้มข้นที่เหมาะสมกับสารชุบ เนื่องจากการเลือกใช้ปริมาณความเข้มข้นสูงย่อมเป็นการใช้สารเคมีในปริมาณมาก ส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น

ผลการทดลองหาความเข้มข้นของกรดบอริกที่เหมาะสมแสดงในรูปที่ 8ช, 8ญ – 8ญ ความเข้มข้นของกรดบอริก 40 และ 35 g/L จะเกิดการเคลือบผิวที่มัว ไม่เจา บริเวณที่มีความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าปานกลางถึงความหนาแน่นของกระแสไฟฟ้าต่ำ (วงกลมเส้นทึบ) เนื่องจากความเข้มข้นของกรดบอริกมีผลต่อความเจาของชิ้นงานชุบ โดยความเจาของชิ้นงานเพิ่มขึ้นเมื่อมีการใช้กรดบอริกในการชุบมากขึ้น [12] ดังนั้นจึงเลือกความเข้มข้นของกรดบอริกที่ 45 g/L เป็นค่าความเข้มข้นที่เหมาะสมกับสารชุบ ดังนั้นความเข้มข้นของคลอร์ไรด์ นิเกิล และกรดบอริกที่เหมาะสมกับสารชุบชนิดนี้คือ 45, 55 และ 45 g/L ตามลำดับ ต้องควบคุมให้คงที่ตลอดการชุบ เพราะส่งผลต่อคุณภาพของชิ้นงานที่ชุบได้ อีกทั้งความเข้มข้นของสารเคมีในสารชุบจะลดลงเรื่อยๆ ตามระยะเวลาในการใช้งานซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาเคมีการรวมตัวกันของโลหะทำให้ปริมาณอะตอมของสารเคมีลดลง ส่งผลให้ความเข้มข้นของสารเคมีที่อยู่ในสารชุบลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของชิ้นงานที่ชุบ ดังนั้นจึงต้องมีการควบคุมให้ความเข้มข้นของสารเคมีที่อยู่ในสารชุบอยู่ในปริมาณที่เหมาะสม [7, 13]

3.4.5 ผลการปรับการเปลี่ยนผ่านกัมมันต์จาก 2 สปีด้าห์/ครั้ง เป็นทุกสปีด้าห์ โดยสามารถลดค่าสารอินทรีย์قاربอนทั้งหมดลงจาก 4,213 mg/l เป็น 2,994 mg/l คิดเป็นร้อยละ 27.28

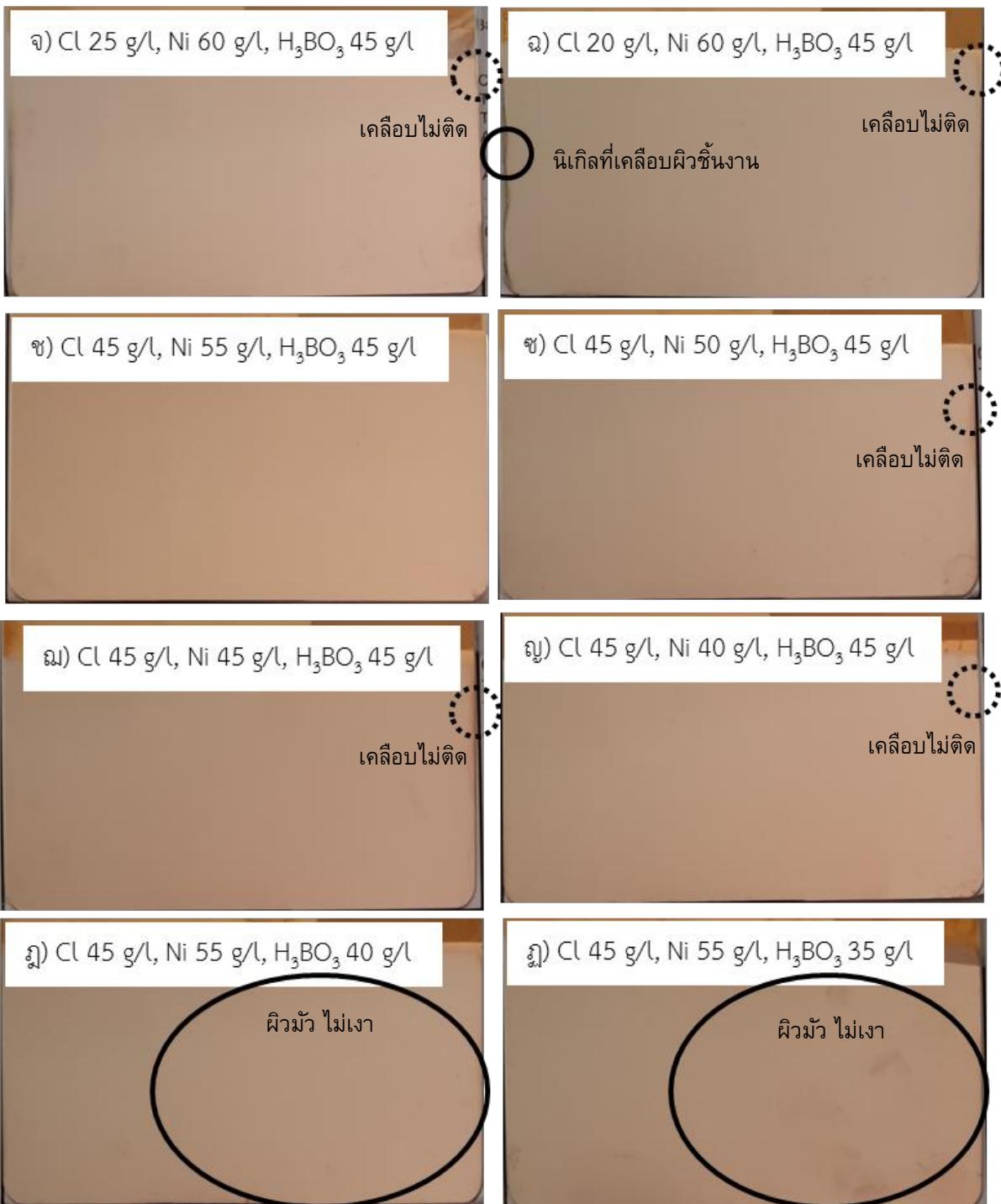
การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตรัมเกล้า

รูปที่ 8 ผลการทดสอบขั้ลล์เซลล์ของสารชุบชุบนิเกิลที่มีคลอร์ไรด์ นิเกิล และกรดบอริก ที่ความเข้มข้นต่างๆ

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

รูปที่ 8 ผลการทดสอบยัลล์เซลล์ของสารชุบชุบนิเกิลที่มีคลอรอไรด์ นิเกิล และกรดบอริก ที่ความเข้มข้นต่างๆ (ต่อ)

จากการดำเนินการปรับปรุงกระบวนการชุบผิวชิ้นส่วน นาฬิกาข้อมือด้วยไฟฟ้าข้างต้น สามารถลดปริมาณชิ้นงานเสีย จาก 64,527 ชิ้น/เดือน คิดเป็น 19,924 ppm เป็น 23,693 ชิ้น/เดือน คิดเป็น 5,416 ppm โดยชิ้นงานเสียลดลงร้อยละ

86.4 ดังแสดงในรูปที่ 9 และสามารถลดมูลค่าความสูญเสียจาก 285,209 บาทต่อเดือน เป็น 104,723 บาทต่อเดือน มูลค่า ความสูญเสียลดลง 180,486 บาทต่อเดือน ส่งผลให้ต้นทุนลดลงร้อยละ 2.6 และเมื่อเปรียบเทียบแผนภูมิpareto ก่อน

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

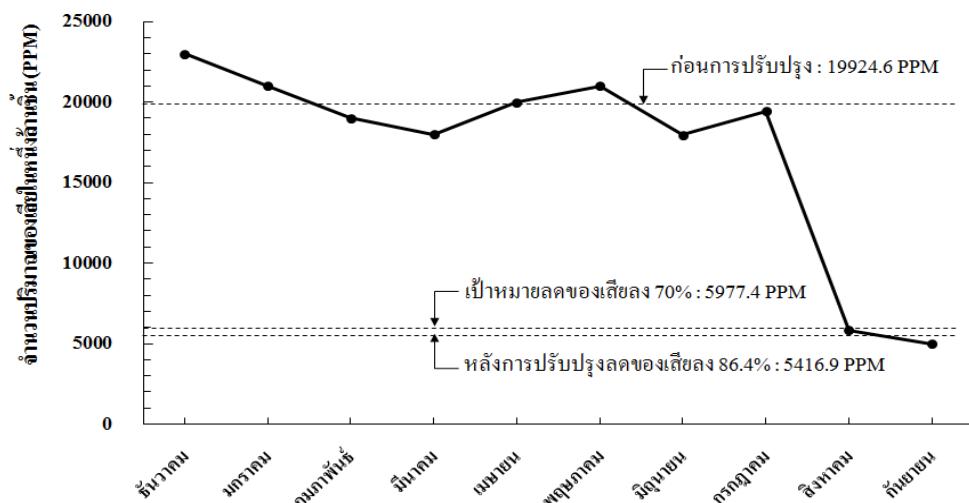
และหลังทำการปรับปรุงกระบวนการซุบดังแสดงในรูปที่ 10 พบว่าภายนอกทำการปรับปรุงกระบวนการซุบชิ้นงานที่เกิดปัญหาคราวที่ผ่านชิ้นงาน ชิ้นงานบิดง แล้วผิวชิ้นงานที่เคลือบด้วยนิเกิลออก มีปริมาณชิ้นงานเสียลดลงคิดเป็น 94.8, 93.5 และ 92.8 ตามลำดับ

3.5 ควบคุมกระบวนการ (Control phase) เพื่อป้องกัน

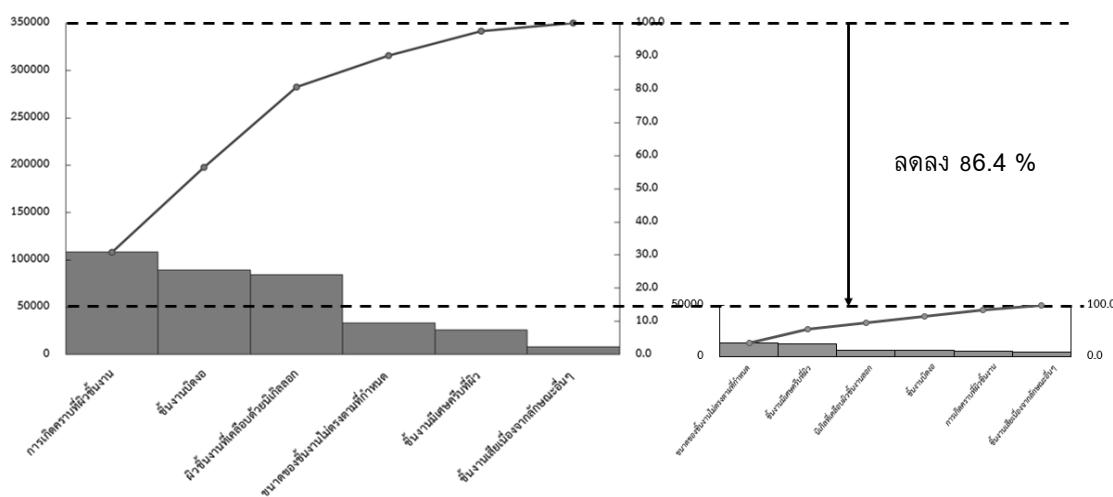
ไม่ให้ปัญหานั้นเกิดขึ้น้ำ จึงมีแนวทางในการควบคุมการปรับปรุงกระบวนการซุบผิวชิ้นส่วนนาฬิกาข้อมือด้วยไฟฟ้าดังนี้

1) คู่มือการปฏิบัติงาน

2) แบบฟอร์มการตรวจสอบประจำวัน ประจำสัปดาห์ และประจำเดือน

รูปที่ 9 กราฟแสดงจำนวนปริมาณของเสียในหนึ่งล้านชิ้นของการผลิต

รูปที่ 10 เปรียบเทียบแผนภูมิพารามิเตอร์ก่อนและหลังทำการปรับปรุงกระบวนการซุบ

4. สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

การปรับปรุงกระบวนการซุบผิวด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคซิกซ์ ซิกม่า โดยการเพิ่มรัศมีส่วนโค้งของแท่งตัวนำไฟฟ้าจาก 20 mm. เป็น 30 mm. ลดความหนาลงจาก 1.0 mm.

เป็น 0.5 mm. ปรับตำแหน่งตาข่ายพลาสติกลงจาก 1.25 mm. เป็น 1.50 mm. ปรับระบบการเคลื่อนที่แบบหมุนของตัวกรรبراบรรจุชิ้นงานให้อยู่ในช่วงความถี่ 285 – 425 Hz ปรับอัตราส่วนสารซุบนิเกิลให้มีความเข้มข้นของคลอไรด์ นิเกิล และกรดบอริก

การประชุมวิชาการนวัตกรรมด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ 3
The 3rd Conference on Innovation Engineering and Technology for Economy and Society
วันที่ 29 มีนาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตร่มเกล้า

เป็น 45, 55 และ 45 g/l ตามลำดับ และเพิ่มความถี่ในการรักษาคุณภาพสารชูบเป็น 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งสามารถลดปริมาณขั้นงานเสียลงร้อยละ 84 ซึ่งเป็นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดแต่ยังไม่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายของชิกษ์ ชิกมา แต่สามารถเพิ่มระดับชิกษ์ม่าจาก 3.6 เป็น 4.0 และเพิ่มความสามารถของกระบวนการจาก 0.69 เป็น 0.85 และสามารถลดต้นทุนขั้นงานเสียเป็นเงินประมาณ 180,486 บาท

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgments)

ขอขอบคุณภาควิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้ให้ความรู้และสถานที่ทำงานวิจัย และขอขอบคุณความอนุเคราะห์ ข้อมูลและสถานที่ทำงานวิจัยจากโรงงานผลิตชิ้นส่วนนาฬิกา ข้อมือ

เอกสารอ้างอิง

- [1] ศิริช พงษ์เพียจันทร์, สู้ตายพื้น Crisis 3 ภาคพื้นวิกฤต อาย่างชามูโร, สมุทรปราการ: กรุงเทพธุรกิจ, 2553
- [2] Michael Fraseer, Wrist Watches Explained: How to fully appreciate one of the most complex machine ever invented, Vyhiha Publishing, 2016
- [3] Alexander Watt, Arnold Philip, Electroplating and Electrorefining of Metals, Rough Draft Printing, 2007
- [4] กิตติศักดิ์ พลอยพาณิชเจริญ, การวิเคราะห์ความสามารถของกระบวนการ, กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2544
- [5] วิลันดา เริงโรจน์สรากุล, “การปรับปรุงคุณภาพกระบวนการเคลือบด้วยไฟฟ้าเคมีของการผลิตวงจรไฟฟ้ารวม”, วิทยานิพนธ์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554
- [6] วสันต์ พุกพาสุก และอรรถกร เก่งพล, “การลดของเสียจากการกระบวนการชูบโครเมียม โดยประยุกต์ใช้วิธีการชิกษ์ ชิกมา: กรณีศึกษาบริษัทในอุตสาหกรรมชูบโครเมียม”, วารสารวิชาการประจำอมตะลักษณะหนึ่ง, ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 พ.ศ. – ส.ค. 2551
- [7] สินี ทองมี, “การปรับปรุงกระบวนการชูบผิวด้วยไฟฟ้าของชิ้นส่วนประกอบ”, วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา
- [8] วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552
- [9] คู่มือครูรายวิชาเพิ่มเติมคณิตศาสตร์ เล่ม 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6, สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, โรงพิมพ์ สดสค. ลาดพร้าว, พิมพ์ครั้งที่ 1, พ.ศ. 2554
- [10] อนันต์ ทองมูล, ชูบโลหะด้วยไฟฟ้า, สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
- [11] มัณฑราณ ภูริปัญญาคุณ, “การปรับปรุงกระบวนการชูบไฟฟ้าเครื่องประดับ”, วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547
- [12] B. C. Tripathy, P. Singh & D. M. Muir, “Effect of manganese (II) and boric acid on the electrowinning of cobalt from acidic sulfate solutions”, Metallurgical and Materials Transactions B volume 32, pages 395–399 (2001)
- [13] ทวีชัย ชูเกียรติ, “การปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการชูบวงจรรวมตามแนวทางชิกษ์ชิกมา”, การค้นคว้าอิสระ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552